

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСКЕ У БОРБИ ПРОТИВ ТЕШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА, НАРОЧИТО ТЕРОРИЗМА И ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА

Члан 1.

Потврђује се Споразум о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала, сачињен у Анкари, дана 10. марта 2011.године, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ О САРАДЊИ
ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУРСKE
У БОРБИ ПРОТИВ ТЕШКИХ КРИВИЧНИХ ДЕЛА,
НАРОЧИТО
ТЕРОРИЗМА И ОРГАНИЗОВАНОГ КРИМИНАЛА**

ПРЕАМБУЛА

Влада Републике Србије и Влада Републике Турске (у даљем тексту: Стране);

У ЖЕЉИ да унапреде билатералну сарадњу с циљем јачања и развоја пријатељских односа између Републике Србије и Републике Турске ради унапређења добробити и стабилности у мирној атмосфери у обе државе у оквиру принципа узајамног поштовања суверенитета, једнакости и интереса обеју Страна;

ЗАБРИНУТЕ због све већег броја дела међународног тероризма и међународног организованог криминала;

У СКЛАДУ СА принципом успешне заштите својих грађана и других лица у својим земљама од дела тероризма и других кривичних дела;

НАСТОЈЕЋИ да побољшају сарадњу у овој области кроз потврду значаја међународне сарадње у борби против тероризма и организованог криминала;

ИМАЈУЋИ У ВИДУ национално законодавство и међународне обавезе обеју Страна;

УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР основне принципе дефинисане у Повељи Уједињених нација, као и заштиту људских права;

ПОШТУЈУЋИ принцип суверености и једнакости држава и у жељи за даљим јачањем пријатељских односа између обеју Страна;

СПОРАЗУМЕЛЕ СУ СЕ о следећем:

ОБАВЕЗА САРАДЊЕ

ЧЛАН 1.

(1) Стране сарађују, у складу са својим важећим националним законодавством и важећим међународним уговорима, у борби против тешких кривичних дела, нарочито против кривичних дела у вези са тероризмом, организованим криминалом, кријумчарењем миграната, трговином људима, опојним дрогама и психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима.

(2) Овај споразум не утиче на важеће одредбе о међународној правној помоћи у кривичним стварима.

ОБЛАСТИ САРАДЊЕ

ЧЛАН 2.

(1) Стране сарађују, у оквиру својих могућности, ради спречавања, сузбијања и спровођења истрага криминала, укључујући, али не искључиво, следеће:

- 1) транснационални организовани криминал, укључујући прање новца, компјутерски криминал, кријумчарење културних и природних добара;
- 2) недозвољена производња и трговина опојним дрогама, психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима;
- 3) трговина људима и кријумчарење миграната;

- 4) недозвољена трговина оружјем, муницијом, експлозивима, нуклеарним, радиоактивним и отровним материјалима;
- 5) фалсификовање новца, пасоша, виза и других службених докумената;
- 6) економски криминал.

(2) Стране такође сарађују на спречавању и сузбијању терористичких аката и финансирања тероризма, у складу са својим важећим националним законодавством и међународним обавезама, укључујући релевантне међународне конвенције и резолуције Савета безбедности Уједињених нација.

ПРОЦЕДУРЕ САРАДЊЕ

ЧЛАН 3.

У оквиру сарадње, ради спровођења члана 2. овог споразума и у складу са својим националним законодавством, Стране:

- 1) размењују оперативне информације о криминалним организацијама и кривичним делима која се планирају или су извршена, и о структури, саставу, спољним контактима и *modus operandi* тих организација с циљем спречавања и борбе против тешких кривичних дела, терористичких аката и терористичких група;
- 2) у складу са националним законима, договарају се о спровођењу заједничких полицијских операција. О релеватним оперативним процедурама се договарају органи обеју Страна наведени у члану 6. овог споразума;
- 3) предузимају мере на спречавању и борби против недозвољене производње и трговине опојних дрога, психотропних супстанци и њихових прекурсора;
- 4) размењују искуства на плану контроле легалне трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима, и предузимају мере на спречавању злоупотреба у овој области. Оне такође размењују и анализирају информације о опојним дрогама, психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима, местима и начинима производње и прераде, каналима и средствима које користе кријумчари, укључујући начине скривања, као и о техникама анализе;
- 5) размењују оперативне информације с циљем идентификовања и откривања лица, предмета и новца који су у вези са кривичним делима из овог споразума;
- 6) сарађују у координирању неопходних мера спровођења специјалних истражних техника и метода као што су контролисане испоруке и операције прикривених иследника;
- 7) размењују информације о техникама и методама које се примењују и развијају у борби против малолетничке делинквенције и кривичних дела на штету деце;
- 8) размењују информације о текућим миграционим политикама, праксама и искуствима, као и о ефектима тих пракси на нерегуларне миграције;
- 9) сарађују путем размене информација о главним илегалним имиграционим токовима, рутама које користе илегални мигранти,

њиховом *modus operandi* и начинима транспорта. Стране могу да размењују и своје релевантне извештаје о процени ризика;

10) сарађују путем размене информација о пасошима и другим путним исправама, визама, као и о улазним и излазним печатима с циљем откривања фалсификованих исправа;

11) сарађују на поступању по захтевима из члана 4. овог споразума;

12) предузимају све друге радње, у складу са својим важећим националним законодавством и другим међународним конвенцијама које обавезују Стране и у складу са сврхом овог споразума;

13) сарађују на организовању узајамних курсева и обука преко својих органа из члана 6 овог споразума.

ЗАХТЕВИ ЗА ПОМОЋ И ПОСТУПАЊЕ ПО ЊИМА

ЧЛАН 4.

(1) Сарадња у оквиру овог споразума одвија се на основу захтева за помоћ које упути дотични надлежни орган или на иницијативу надлежног органа који сматра да је поменута помоћ од интереса за други надлежни орган.

(2) Информације се могу, без захтева, слати другој Страни уколико постоји разлог да се верује да оне могу бити од интереса другој Страни.

(3) Захтев за помоћ се доставља писменим путем. У хитним случајевима, може се упутити усменим путем, али се потврђује писменим путем најкасније у року од седам (7) дана од дана упућивања захтева за помоћ усменим путем.

(4) Захтев за помоћ садржи:

- 1) назив органа Стране која тражи помоћ и назив органа Стране којој је достављен захтев за помоћ;
- 2) детаљне информације о предмету;
- 3) сврху и разлоге захтева;
- 4) опис тражене помоћи;
- 5) ниво хитности;
- 6) било које друге информације које могу допринети успешном поступању по захтеву.

(5) Уколико поступање по захтеву за помоћ или нека активност сарадње угрожава суверенитет или безбедност или је противна националном законодавству, међународним обавезама или другим суштинским интересима једне од Страна, та Страна може одбити да поступи по захтеву у целости или делимично или може поступити по захтеву под одређеним условима.

(6) Замољена Страна предузима све мере које су неопходне како би се најбрже и у потпуности поступило по захтеву.

(7) Током поступања по захтеву за помоћ примењује се закон замољене Стране.

(8) Замољена Страна је овлашћена да затражи додатне информације од Стране молиље, уколико се сматра да су неопходне за одговарајуће поступање по захтеву.

(9) Уколико замољена Страна сматра да тренутно поступање по захтеву може да утиче на кривични поступак који је започет у тој земљи, замољена Страна може одложити поступање по захтеву или га условити поштовањем услова који су утврђени као неопходни на основу консултација са Страном молиљом. Уколико се Страна молиља сложи да пружи помоћ под предложеним условима, замољена Страна ће их испунити.

(10) Надлежни орган замољене Стране обавештава Страну молиљу о резултатима који се тичу поступања по захтеву у року од 30 дана од његовог пријема, осим ако национално законодавство замољене стране не предвиђа друге рокове.

(11) У случају потпуног или делимичног одбијања захтева за помоћ, замољена Страна обавештава Страну молиљу о разлозима одбијања.

ОГРАНИЧЕЊА КОРИШЋЕЊА ИНФОРМАЦИЈА И ДОКУМЕНТА

ЧЛАН 5.

(1) Стране су сагласне да се информације и лични подаци пренешени овим споразумом користе искључиво у сврхе предвиђене истим, у складу са одредбама међународних конвенција о људским правима.

(2) Лични подаци, а поготову осетљиве информације, размењене између Страна се, у складу са домаћим законима о подацима и информацијама Страна, штите у складу са истим стандардима који се примењују на националне податке.

(3) Стране предузимају неопходне техничке и организационе мере како би заштитиле осетљиве и личне податке од случајног или незаконитог уништења, случајног губитка или објављивања, неовлашћених измена или приступа или било ког другог недозвољеног облика обраде. Стране ће нарочито предузети све неопходне мере да се старају да само они којима је одобрен приступ личним подацима могу имати приступ таквим подацима.

(4) Према овом споразуму информације и документа неће бити уступљене трећој страни без предходне сагласности надлежног органа који их је дао.

(5) На захтев Стране даваоца, Страна прималац у обавези је да не користи, исправи или избрише, у складу са националним законом, све податке које је примила на основу овог споразума, а које су нетачне или непотпуне или ако њихово прикупљање или накнадна обрада није у складу са Споразумом или правилима која важе за Страну преносиоца.

(6) У случајевима када једна од Страна постане свесна да су подаци које је примила од друге Стране, у складу са овим споразумом, нису тачни, она треба да предузме одговарајуће мере како би се заштитила од погрешног закључивања на основу тих података, што, између осталог, посебно укључује замену, брисање или исправку таквих података.

(7) Свака од Страна обавештава ону другу Страну, ако постане свесна да материјални подаци које је дала другој Страни или примила од друге Стране у складу са овим споразумом нису тачни или су непоуздани или могу побудити значајне сумње.

НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ СПОРАЗУМА

ЧЛАН 6.

(1) Надлежни органи за спровођење овог споразума су:

- 1) за српску страну: Министарство унутрашњих послова Републике Србије;
- 2) за турску страну: Министарство унутрашњих послова Републике Турске.

(2) Тридесет дана (30) од дана ступања на снагу овог споразума, Стране размењују списак националних канцеларија које су овлашћене за одржавање директног контакта с циљем спровођења одредаба овог споразума и успостављања релевантних канала комуникације.

(3) Стране без одлагања обавештавају једна другу о изменама списка националних канцеларија надлежних за одржавање директног контакта с циљем спровођења одредаба овог споразума. Оне такође обавештавају једна другу о изменама везаним за канале комуникације.

(4) Стране, поред горе поменутих надлежних канцеларија, сарађују преко канала међународних и регионалних организација, преко својих официра за везу и других експерата за кривична дела која су обухваћена овим споразумом.

САСТАНЦИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ

ЧЛАН 7.

(1) Са циљем да се омогући лакше спровођење овог споразума представници надлежних органа могу, у случају да је то неопходно, одржавати билатералне састанке и консултације ради процене напретка који је учињен у погледу овог споразума, као и да анализирају и унапреде сарадњу.

(2) Састанци се одржавају у Републици Србији и Републици Турској, наизменично.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

ЧЛАН 8.

Могући спорови који могу настати приликом тумачења или спровођења овог споразума решаваће се на пријатељски начин путем консултација између надлежних органа наведених у члану 6. овог споразума и преговорима преко дипломатских канала.

ВЕЗА ИЗМЕЂУ ОВОГ СПОРАЗУМА И ДРУГИХ МЕЂУНАРОДНИХ СПОРАЗУМА

ЧЛАН 9.

Овај споразум неће утицати на права и обавезе које проистичу из других међународних споразума, чије су потписнице Стране овог споразума.

ТРОШКОВИ

ЧЛАН 10.

(1) Стандардне трошкове за обраду захтева, у складу са одредбама овог споразума, сноси замољена Страна, осим ако другачије није договорено, писменим путем, између Страна. Ако захтев укључује и значајне или ванредне трошкове, надлежни органи наведени у члану 6. овог споразума међусобно се консултују како би се усагласили око одредаба и услова за обраду захтева, као и око начина поделе трошкова.

(2) Осим ако другачије није договорено, трошкове организације састанака сноси Страна прималац, док трошкове међународног путовања и смештаја делегација сноси Страна пошиљалац.

ЈЕЗИК САРАДЊЕ

ЧЛАН 11.

У сврхе сарадње у складу са овим споразумом, Стране користе своје званичне језике и прилажу превод на званичном језику замољене Стране или на енглеском језику.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

ЧЛАН 12.

(1) Овај споразум ступа на снагу месец дана од дана пријема последњег од два обавештења којим Стране обавештавају једна другу о завршетку унутрашње правне процедуре.

(2) Овај споразум се закључује на неодређен временски период и може бити отказан након пријема писменог обавештења који упућује друга Страна. Споразум остаје на снази шест месеци од дана пријема обавештења о отказу од стране друге Стране.

(3) Овај споразум може бити измењен и допуњен уз узајамну сагласност Страна.

КАО ПОТВРДУ ТОГА доле потписани - представници прописно овлашћени од стране својих Влада- потписали су и печатирали овај споразум, (10. марта 2011. године) у два истоветна примерка, сваки на српском, турском и енглеском језику, сви текстови су подједнако важећи. У случају неслагања у тумачењу меродаван је енглески текст.

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
МИНИСТАР
УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА**

Ивица Дачић

**ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ ТУСКЕ
МИНИСТАР
УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА**

Osman GÜNES

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела нарочито тероризма и организованог криминала садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала потписан је у Анкари, 10. марта 2011. године, од стране министара унутрашњих послова две државе. Споразум је склопљен јер је постојала обострана воља да се оперативна сарадња на сузбијању криминала и сарадња полиција две државе унапреди и уреди међународним уговором.

III. ОСНОВНИ ПРАВНИ ИНСТИТУТИ И ПОЈЕДИНАЧНА РЕШЕЊА

Члан 1. Закона прописује да се потврђује Споразум о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала, сачињен у Анкари, 10. марта 2011. године, у оригиналу на српском, турском и енглеском језику.

Члан 2. Закона садржи текст Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у борби против тешких кривичних дела, нарочито тероризма и организованог криминала, у оригиналу на српском језику.

Члан 3. Закона прописује ступање на снагу Закона, тј. да Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије -Међународни уговори”.

IV. ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За примену овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.